

Fuulae

◦La socialització se'ns presenta amb dues cares:D'una banda, és un procés coercitiu de maneres de fer, pensar i, fins i tot, sentir .De l'altra, és un procés d'iniciació que permet a l'ésser humà participar i desenvolupar-se en un món que se li presenta com a accessible.◦Tant si interpretem la socialització com un procés coercitiu o, per contra, participatiu, coincidirem a afirmar que l'element conductor que converteix l'individu en ésser social és el llenguatge.◦De fet, el llenguatge també pot ser interpretat com un conjunt de símbols imposat o com un instrument gràcies al qual l'individu pot participar del món que l'envolta i relacionar-se amb els altres éssers humans ◦Deixant de banda la naturalesa de la socialització, coercitiva o participativa, tot tipus d'interacció social exigeix uns actors per a l'emissió i la reproducció de missatges.◦Però aquests actors, subjectes actius, poden recórrer a símbols diferents: el llenguatge parlat, ◦Així mateix, la comunicació es pot dur a terme sense que els participants hagin de recórrer al llenguatge parlat sinó als gestos, la postura del cos, la mímica del rostre..., i ◦El llenguatge, però, no és només un mecanisme de comunicació entre individus, sinó que també ho és amb un mateix. L'infant aprèn a comunicar i retenir amb el llenguatge significats socialment reconeguts, però és també mitjançant el llenguatge com aconsegueix pensar de manera abstracta, i en aquest procés adquireix la capacitat de projectar-se ell mateix més enllà de les situacions immediates.◦És el caràcter impersonal del llenguatge el que proporciona a l'infant la possibilitat de convertir-se en objecte per a ell mateix, i així és com es pot contemplar i jutjar no solament amb els seus propis ulls, sinó també amb els dels altres